

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200687
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8615200687.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: Pozemkové spoločenstvo urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča, so sídlom Vladiča, 090 23 Havaj, IČO: 31 986 609, právne zastúpený JUDr. Karolom Glinským, advokátom so sídlom Cintorínska 554/67, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, X., právne zastúpenému JUDr. Ing. Zuzanou Lodovou Amrichovou, advokátkou so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, o zaplatenie 35.980,- Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1.623,70 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a to na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Ing. Zuzany Lodovej Amrichovej, advokátky, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB banke, a.s. do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17.02.2015 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 35.980,- Eur spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne od 31.01.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako živnostník vykonávajúci živnostenské oprávnenie pod obchodným menom Marián Minich - LES a LOV na základe zmluvy o nájme uzatvorenej dňa 15.12.2007 so žalobcom ako nájomca a obhospodarovateľ lesných porastov a pozemkov patriacich do lesného pôdneho fondu v lesnom územnom celku Vyšná Vladiča vo výmere 186,75 ha, v priebehu roka 2011 v lesných dielcoch číslo 559, 560, 561, 563, 564, 566 a 567 uvedeného lesného územného celku neoprávnene, bez príslušného súhlasu vyťažil minimálne o 1028 m³ drevnej hmoty viac ako bol zmluvne dohodnutý objem drevnej hmoty, ktorú mal v tomto roku vyťažiť, pričom uvedené množstvo drevnej hmoty použil na vlastné účely a Pozemkovému spoločenstvu urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča tak spôsobil škodu minimálne v sume 35.980,- Eur. Tým naplnil skutkovú podstatu trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/101/2013 zo dňa 30.01.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v ten istý deň. S nárokom na náhradu škody bol poškodený (žalobca) odkázaný na občianske súdne konania.

Okresný súd Svidník vydal dňa 12.06.2015 platobný rozkaz č.k. 8C/63/2015-26, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatnenú sumu.

Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, ktorý odôvodnil tým, že je možné, že dohodnuté množstvo vyťaženej drevnej hmoty prekročil, ale v žiadnom prípade nemôže ísť o uplatnený rozsah. Žalovaný taktiež namietal výšku vyčíslenej škody a vzniesol námietku premlčania.

Podaním odôvodneného odporu žalovaným v zákonnej lehote došlo v zmysle § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") k zrušeniu platobného rozkazu a súd na pojednanie veci nariadil pojednávanie.

Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že výška uplatnenej škody vyplýva zo znaleckého posudku, ktorý bol podkladom pre rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/101/2013, ku ktorému by sa mal žalovaný vyjadriť, kde vidí pochybenia znalca, pretože tak žalobca ako aj orgány činné v trestnom konaní tento znalecký posudok akceptujú. Pokiaľ ide o námietku premlčania, tak uplynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej doby sa viaže na podmienku vedomosti poškodeného o vzniknutej škode a o škodcovi. Žalovaný sa počas vyšetrovania k svojmu zločinu nepriznal, popieral vznik škody a obviňoval iné osoby, pričom priznanie urobil až na hlavnom pojednávaní, kedy sa poškodený žalobca dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá. Žalobca si náhradu škody uplatnil už v trestnom konaní, v rámci ktorého došlo k určeniu páchatela a k ustáleniu výšky škody, pričom teraz pokračuje v už začatom konaní.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu a žalovaného ako aj listinnými dôkazmi a to: návrhom na začatie konania, výpisom z Registra pozemkových spoločností čl. 21-23, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu, oboznámením obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/101/2013 a vyšetrovacieho spisu, ktorý je jeho súčasťou a to konkrétne: upovedomením o začatí trestného stíhania zo dňa 29.5.2015 a doručenka na čl. 5, zápisnicou o výsluch svedka - poškodeného D. Z. zo dňa 24.6.2013, zápisnicou o výsluchu svedka XX.X.XXXX, zo dňa 16.7.2012, znaleckým posudkom čl.81 a to prečítaním jeho záveru na čl.101, záznamom z výkonu štátneho dozoru v lesoch č. 1/2012, uznesením zhromaždenia Pozemkového spolčenstva urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča zo dňa 24.3.2012 na čl. 256, zápisnicou z hlavného pojednávanía zo dňa 30.1.2014 a z nej prečítaním vyhlásenia obžalovaného a jeho záverečnej reči, rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/101/2013 zo dňa 30.1.2014 a z neho doložkou právoplatnosti a prečítaním časti odôvodnenia týkajúcej sa náhrady škody.

Žalobca na nariadenom pojednávaní trval na podanej žalobe v celom rozsahu. Žalovaný trval na vznesenej námietke premlčania s poukazom na to, že uplynula 3-ročná objektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody, keďže ku škode malo dôjsť v priebehu roka 2011. Taktiež spochybnil výšku uplatneného nároku na náhradu škody s poukazom na odôvodnenie trestného rozsudku, v ktorom súd odkázal poškodeného na náhradu škody v občianskom súdnom konaní.

Štatutárny zástupca žalobcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že k samotnej škode sa vyjadriť nevie, pretože v tom čase nezastával žiadnu funkciu, ale bol len členom urbárskej spoločnosti. Náhrada škody bola v trestnom konaní uplatnená pri jeho výsluchu, pričom osobitným podaním si ju žalobca neuplatňoval.

Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o výrub dreva v roku 2011, tak išlo o kalamitné drevo po kalamite v r. 2008-2009, pričom mal povinnosť toto kalamitné drevo do 2 rokov, t.j. do konca roku 2011 spracovať. Kalamitou boli postihnuté porasty do 50 rokov, čo je najmenej kvalitné drevo, avšak znalec pri oceňovaní vychádzal z hodnoty tzv. výberovej vlákny.

Z vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/101/2013 zo dňa 30.01.2014 bol žalovaný ako obžalovaný uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako živnostník vykonávajúci živnostenské podnikanie pod obchodným menom Marián Minich - LES a LOV s miestom podnikania Kochanovce 33 a na základe zmluvy o nájme uzatvorenej 15.12.2007 s Pozemkovým spoločnosťom urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča aj nájomca a obhospodarovateľ lesných porastov a pozemkov patriacich do lesného pôdneho fondu v lesnom územnom celku Vyšná Vladiča vo výmere 186,75 ha, v priebehu roka 2011 v lesných dielcoch číslo 559, 560, 561, 563, 564, 566 a 567 uvedeného lesného územného celku neoprávnene, bez príslušného súhlasu vyťažil minimálne o 1028 m³ drevnej hmoty viac ako bol zmluvne dohodnutý objem drevnej hmoty, ktorú mal v tomto roku vyťažiť, pričom uvedené množstvo vyťaženej drevnej

hmoty použil na vlastné účely a Pozemkovému spoločenstvu urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča tak spôsobil škodu minimálne v sume 35.980,- Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v ten istý deň po tom, čo prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo skutku, ktorý sa mu kládol za vinu. Poškodeného (v tomto konaní žalobcu) odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie s odôvodnením, že aj napriek rozsiahlemu dokazovaniu nebol samotný obžalovaný pri obhliadke miesta činu a pri zisťovaní rozsahu vykonaného výrubu prítomný, a preto vznikajú pochybnosti o celkovom rozsahu zistenia nároku na náhradu škody.

Z výpovede svedka Radka X. (ktorý bol oznamovateľom trestného činu) nachádzajúceho sa vo vyšetrovacom spise ORPZ vo Svidníku ČVS:ORP-268/OVK-SK-2012 troviaceho súčasť trestného spisu Okresného súdu Svidník sp zn. 2T/101/2013 (ďalej len "trestný spis") na č.l. 49 dňa 16.07.2012 pred povereným príslušníkom PZ súd zistil, že tento svedok (oznamovateľ) mal výbor (ako aj samotného predsedu) PZ dňa 25.02.2012 informovať o nadmernej ťažbe v uvedenom spoločenstve za rok 2011 obhospodarovateľaXR..

Z doručky nachádzajúcej sa v trestnom spise na č.l. 5 súd zistil, že žalobca (Pozemkové spoločenstvo urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča) bol dňa 05.06.2012 upovedomený o začatí trestného stíhania vo veci prečinu krádeže na základe oznámenia týkajúceho sa ťažby drevnej hmoty v katastri obce Vyšná Vladiča.

Zo zápisnice z výsluchu svedka/poškodeného Antona Z. (predsedu Pozemkového spoločenstva urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča) zo dňa 24.06.2013 súd zistil, že žalobca si pri tomto výsluchu uplatnil právo na náhradu škody v trestnom konaní vo výške 35.980,- Eur ako vyčíslil znalec.

Zo zápisnice zo zhromaždenia Pozemkového spoločenstva urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča zo dňa 24.03.2012 (v trestnom spise na č.l. 256) súd zistil, že bodom 3 tohto zhromaždenia bola skutočnosť, že v súvislosti s ťažbou dreva za rok 2011 nebolo dostatočne vysvetlené p. R. rozdielne množstvo dreva.

Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

Podľa § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa prvej vety § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 OZ ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Skôr ako sa súd začal zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku na náhradu škody, zaoberal sa žalovaným vznesenou námietkou premlčania a zistil, že právo na náhradu škody nie je možné žalobcovi priznať pre jeho premlčanie.

Právo na náhradu škody sa premlčí uplynutím jednak tzv. subjektívnej premlčacej doby (§ 106 ods. 1 OZ) a jednak tzv. objektívnej premlčacej doby (§ 106 ods. 2 OZ), pričom uplynutím už jednej z nich je nárok premlčaný a v prípade, že sa dlžník premlčania dovoľá, nie je možné nárok priznať.

Pokiaľ žalovaný namietal, že nárok je premlčaný uplynutím objektívnej 3-ročnej premlčacej doby, tak síce je pravdou, že škoda mala byť žalovaným spôsobená v priebehu roku 2011 a žalobca podal na súd žalobu až dňa 17.02.2015, t.j. po 3 rokoch, je však nutné si uvedomiť, že škoda, ktorej náhrady sa žalobca v tomto konaní domáha, bola spôsobená žalovaným úmyselne - úmyselným trestným činom sprenevery, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/101/2013 zo dňa 30.01.2014. Objektívna premlčacia doba je preto v tomto prípade v zmysle § 106 ods. 2 OZ desaťročná, a preto k jej uplynutiu nedošlo.

Uplatnený nárok je však premlčaný v dôsledku uplynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorá je dvojročná a plynie odo dňa, keď sa poškodený (žalobca) dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Nie je možné sa stotožniť s názorom žalobcu, že o tom kto za škodu zodpovedá, sa mal dozvedieť až na hlavnom pojednávaní, kde sa žalovaný k skutku priznal a bol odsúdený, pretože žalovaný v priebehu trestného konania svoju vinu popieral a obviňoval iné osoby, a teda, že až od tohto momentu (priznania na hlavnom pojednávaní) mala žalobcovi začať plynúť subjektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu škody. Najvyšší súd Slovenskej republiky v obdobnej veci vedenej pod sp. zn. 1Cdo/82/2009 v rozsudku zo dňa 28.05.2010 konštatoval, že: "Názor žalobcu, že vedomosť, o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, získal žalobca až od 30. júna 2001, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1 T 170/2001 z 31. mája 2001, ktorým bol žalovaný odsúdený pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zákona a žalobca bol ako poškodený odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie (a teda že k tomuto dňu sa viaže začatie plynutia premlčacej doby u práva na náhradu škody), nie je správny. Poškodený sa totiž dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá, v okamihu, kedy preukázateľne získal informáciu o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, ktorá určitá (konkrétna) osoba za škodu zodpovedá. Nejedná sa tu preto o nespochybniteľnú istotu o takomto zodpovedajúcom subjekte a ani o stav právneho záveru o zodpovednosti tejto osoby.... To, že žalobca v spomenutom trestnom konaní si svoj nárok na náhradu škody proti žalovanému uplatnil, iba dokladá zistenie, že mal informáciu o tomto zodpovedajúcom subjekte."

Pre posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby tak bolo potrebné zistiť, kedy sa žalobca dozvedel o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá, a to v rozsahu potrebnom na uplatnenie nároku na náhradu škody. Rozhodujúce je, kedy sa poškodený dozvedel o skutkových okolnostiach podstatných pre vymedzenie zodpovednosti subjektu; nemusí ísť o zistenie (istotu v bežnom zmysle slova), ale stačí, aby tieto skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, boli spôsobilé urobiť záver o možnej zodpovednosti konkrétnej osoby (rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/723/2008 z 29.04.2009 a porovnaj aj napr. rozsudky NS ČR sp. zn. 25Cdo/359/2005 z 25.04.2006, sp. zn. 25Cdo/519/2002 zo dňa 13.11.2003 alebo sp. zn. 21Cdo/210/2003 zo dňa 12.08.2003). V zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 OZ sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia (uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo/599/2006 zo dňa 30.06.2008). Dozvedieť sa o škode znamená, že poškodený sa dozvie o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčísliť v peniazoch do takej miery, že právo na jej náhradu možno dôvodne uplatniť na súde. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa potom viaže na okamih, kedy získal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná (rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/2883/2006 zo dňa 17.12.2008).

Z obsahu trestného spisu súd zistil, že žalobca sa o tom, že došlo k vyťaženiu drevnej hmoty nad rámec povolenia, preukázateľne dozvedel najneskôr dňa 24.03.2012, keď jedným z bodov zhromaždenia Pozemkového spoločenstva urbárskeho a súkromného lesa Vyšná Vladiča (žalobcu) bolo to, že v súvislosti s ťažbou dreva za rok 2011 nebolo dostatočne vysvetlené p. Minichom rozdielne množstvo dreva. Z toho je zrejmé, že žalobca mal najneskôr v tento deň nielen vedomosť o tom, že došlo ku

škode (ako je vyššie uvedené, postačuje vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia) ale aj informáciu, na základe ktorej si mohol urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná - a to žalovaný R. R.. Z obsahu trestného spisu vyplývajú aj skoršie dátumy, podľa ktorých sa žalobca mal dozvedieť o škode skôr a to napr. z výpovede svedka (oznamovateľa trestného činu) I. X. vyplýva, že tento mal už dňa 25.02.2012 informovať výbor PS (žalobcu) ako aj jeho vtedajšieho predsedu PS J. Z. o nadmernej ťažbe dreva zo strany R. R.. Taktiež z doručenky v trestnom spise je zrejmé, že žalobca si dňa 05.06.2012 ako poškodený prevzal upovedomenie o začatí trestného stíhania vo veci prečinu krádeže na základe oznámenia týkajúceho sa ťažby drevnej hmoty v katastri obce Vyšná Vladiča. Aj keď výsluch svedka I. X. bol vykonaný v inom konaní (v trestnom konaní) a to, že sa mal žalobca skutočne už dňa 25.02.2012 dozvedieť o nadmernej ťažbe dreva zo strany žalovaného R. R., by si vyžiadalo ďalšie dokazovanie (ktoré navyše žiaden z účastníkov nenavrhol), išlo by o dokazovanie nehospodárne, pretože už pri ustálení momentu, kedy sa žalobca dozvedel o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá, na deň 24.03.2012, je nárok premlčaný.

Ak totiž subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 24.03.2012, plynula do 24.06.2013, kedy si žalobca v trestnom konaní uplatnil právo na náhradu škody (pri výsluchu v tento deň) a od tohto dňa začala v zmysle § 112 OZ premlčacia doba po dobu tohto trestného konania spočívať (tzn. že počas tejto doby neplynula). Jej plynutie pokračovalo po právoplatnom skončení trestného konania (po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozsudku, ktorým nebolo rozhodnuté o uplatnenom nároku na náhradu škody, ale poškodený žalobca bol s nárokom odkázaný na občianske súdne konanie) a teda po 30.01.2014. Dvojročná subjektívna premlčacia doba tak uplynula dňa 31.10.2014 (15 mesiacov z nej uplynulo do uplatnenia si nároku v trestnom konaní od 24.03.2012 do 24.06.2013 a zvyšných 9 mesiacov uplynulo od 31.01.2014 do 31.10.2014). Žalobca podal žalobu na súde dňa 17.02.2015 a teda až po jej uplynutí.

Aj keď je pravdou, že o presne vyčíslenej výške škody sa žalobca zrejme dozvedel až zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní, ako je vyššie konštatované, poškodený sa dozvie o škode vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia. Žalobca musel mať vedomosť o škode v rozsahu potrebnom na jej uplatnenie. Veď z výpovede svedka Radka Hanáka vyplýva, že podpredseda PS (žalobcu) Ing. L. R. mu mal na výbore konanom dňa 25.02.2012 oznámiť, že v roku 2011 sa vyťažilo 864 m³, avšak predseda dozornej rady PS R. R. uviedol údaj 125 vyvezených vozidiel, čo je 125 x 10 m³ = 1250 m³. Už toto zistenie postačujúce na uplatnenie si práva na náhradu škody, pričom ak by sa v priebehu konania zistilo, že škoda je vyššia, bolo možné nárok spresniť (rozšíriť jej rozsah). Žalobca ako pozemkové spoločenstvo, ak mal vedomosť o tom, že došlo k ťažbe dreva vo vyššom rozsahu, ako bolo povolené, ako riadny hospodár mal konať tak, aby zistil, aký je rozsah spôsobenej škody, resp. aspoň v jej približnom rozsahu a nie spoliehať sa na orgány činné v trestnom konaní, že zistia škodu za neho. O tom, že žalobca mal o prekročení rozsahu vyťaženého dreva vedomosť (a to aj vo vyčísliteľnom rozsahu, pričom vyčíslenie nemusí byť konečné) a mal vedomosť aj o tom, kto mal toto drevo vyťažiť, svedčí, že na jeho zhromaždení dňa 24.03.2012 bolo jedným z bodov programu to, že v súvislosti s ťažbou dreva za rok 2011 nebolo dostatočne vysvetlené p. XX rozdielne množstvo dreva t.j. 700 m³ v hlásení pre Obvodný lesný úrad a 864 m³ podľa informácie zo schôdze z 1.2.2011.

Pokiaľ je právo na náhradu škody premlčané, súd žalobu zamietne aj v prípadoch, v ktorých ešte nie je preukázaná zodpovednosť za škodu alebo výška škody. Preukazovanie jednotlivých predpokladov zodpovednosti a najmä výšky škody (závislej napr. od toho, či vec existuje) by za týchto okolností bolo totiž z hľadiska procesnej ekonomie nehospodárne (rozsudok NS SR zo dňa 29.10.2008 sp. zn. 4Cdo/237/2007). Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovaným nebolo možné uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol bez potreby vykonania dokazovania vo vzťahu k výške uplatnenej škody.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní bol v celom rozsahu procesne úspešný žalovaný, a preto má právo na náhradu trov konania, ktoré si v zákonnej lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. vyčíslil. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia, pretože iné trovy konania žalovaného z obsahu spisu nevyplývajú (žalovaný v konaní neplatil žiaden súdny poplatok, pretože aj napriek tomu, že podal odpor proti platobnému rozkazu, tento úkon nie je poplatkovým úkonom, nakoľko platobný rozkaz súd vydal bez návrhu žalobcu).

Súd preskúmal vyúčtovanie uplatnených trov právneho zastúpenia žalovaného a rozhodol, že žalovaný má právo na ich náhradu nasledujúco:

tarifná odmena a režijný paušál:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia odmena 492,93 Eur + 8,39 Eur
RP 501,32 Eur

2./ písomné podanie - odpor proti platobnému rozkazuodmena 492,93 Eur + 8,39 Eur
RP 501,32 Eur

3./ účasť na pojednávaní dňa 08.12.2015 odmena 492,93 Eur + 8,39 Eur
RP 501,32 Eur

spolu: 1.503,96 Eur
cestovná náhrada:

náhrada cestovného autobusom na cestu Humenné (sídlo právnej zástupkyne žalovaného) - Svidník (miesto pojednávania) a späť dňa 08.12.2015 podľa potvrdenia o cene lístka z www.cp.sk3,95 Eur x 2 7,90 Eur.

náhrada za stratu času:

Náhrada za čas strávený cestou na pojednávania dňa 08.12.2015 (Humenné - Svidník a späť) 2 x 4 začaté polhodiny x 13,98 Eur v zmysle § 17 ods. 1 AT 111,84 Eur

Tarifná odmena je určená podľa § 10 ods. 1 AT a to z tarifnej hodnoty veci 35.980,- Eur, t.j. vo výške 492,93 Eur/úkon. Režijným paušalom je náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa § 16 ods. 3 AT a to vo výške 8,39 Eur/úkon, nakoľko všetky úkony právnej služby boli vykonané v roku 2015. Náhradu za stratu času v rozsahu 2 x 4 začaté polhodiny súd priznal na základe potvrdenia z www.cp.sk, podľa ktorého jednosmerná cesta autobusom trvá 1 hod. a 40 min..

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1.623,70 Eur (1.503,96 Eur + 7,90 Eur + 111,84 Eur) na účet jeho právnej zástupkyne v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).